

Rozprawka to forma wypowiedzi, w której piszący rozważa problem, przedstawia i uzasadnia swoje stanowisko.

Celem rozprawki jest udowodnienie słuszności przedstawionego twierdzenia- tezy lub obalenie jej; może to być rozważenie przypuszczenia- hipotezy

Na każdą część kompozycyjną tej formy wypowiedzi składa się:

Wstęp – czyli zarysowanie problemu

- sformułowanie tezy

Rozwinięcie – czyli przedstawienie argumentów

Zakończenie – przedstawienie wniosków

Przygotowując się do pisania rozprawki, musimy:

- przeanalizować temat, sformułować tezę lub hipotezę; dokładnie określić, co trzeba udowodnić

-zgromadzić argumenty i ewentualnie kontrargumenty

-uporządkować argumenty i ewentualnie kontrargumenty od najważniejszego do najmniej istotnego, a także sprawdzić, czy wszystkie są logiczne i zasadne

-postarać się przygotować przykłady potwierdzające każdy argument lub kontrargument

Należy dobrze rozróżnić, co to jest argument, a co to jest przykład.

Np.:

Argument:

Dowodem patriotyzmu bohaterów „Kamieni na szaniec” jest ich działalność w organizacjach podziemnych.

Potwierdzenie argumentu przykładem:

Przykładem takiej działalności są organizowane przez nich szkolenia przygotowujące młodych ludzi do walki zbrojnej z okupantem czy przeprowadzane z narażaniem życia akcje dywersyjne, np. pod Celestynowem czy Sieczechami.

Pisząc rozprawkę, należy pamiętać, że:

- jest to forma wypowiedzi schematyczna i uporządkowana

-każdy argument lub kontrargument wprowadza się od nowego akapitu

-stosuje się słownictwo właściwe dla tekstów argumentacyjnych

Bank słów:

Wstęp

Warto się zastanowić, czy...

Zamierzam skupić się na...

Najpierw zastanowię się nad znaczeniem...

Problem, który chce poruszyć...
Warto rozważyć...
Powszechnie sądzi się, że...
Celem moich rozważań jest...

Argumentacja

Swoją wypowiedź / swoje rozważania rozpocznę od...
Punktem wyjścia do moich rozważań jest...
Podam jeszcze jeden przykład...
Przejdę do kolejnego zagadnienia...
Z tego wynika, że...
Jest to jeden z dowodów...
Stanowisko to potwierdzają również...
Nie sposób nie zauważyć, że...
Wszystko wskazuje na to, że...
Należy nadmienić, że...
Jak wynika z przytoczonych argumentów (faktów, dowodów), ...
Odniosę się do kolejnego przykładu...
Zebrane tu przykłady potwierdzają ...
Z tego też powodu...
Przywołajmy więc kolejny przykład...
W świetle przedstawionych rozważań...

Podkreślenie subiektywizmu (przedstawianie i ocenianie czegoś wyłącznie z własnego punktu widzenia) wypowiedzi

Sądzę, że...
Uważam, że...
Moim zdaniem...

Zwroty zwiększające spójność

toteż, czyli, zatem, bowiem
z jednej strony..., z drugiej strony zaś
jak wiadomo...
odnosząc się do...,
mianowicie...
nie tylko..., ale także...

Wprowadzanie cytatów, czyichś sądów, opinii

Posłużę się tu przykładem z..., w którym mówi się o...
Odzwierciedleniem tego stanowiska są słowa z...
Podobnych dowodów dostarczają nam przykłady wypowiedzi...
Potwierdza to następujący fragment... Świadczy o tym następujący cytat: ...

Podsumowanie

Podsumowując rozważania, stwierdzam, że...
Wszystkie przedstawione przykłady wskazują/pozwalają sądzić, że...

Podsumowując,...

Na zakończenie warto więc...

A zatem do dzieła!

Pamiętaj!

Pisząc rozprawkę przygotuj własny plan do tematu.

Schemat pierwszy- przykład

I. Hipoteza (w postaci pytania)

Czy uczennice siódmej klasy mogą się malować?

II. Argumenty

1. Nie, bo zabrania tego Statut Szkoły Podstawowej 28

2. Nie, bo makijaż je postarza

3. Nie, bo rodzice im na to nie pozwalają

III. Teza- podsumowanie

Uczennice klasy siódmej to dziewczynki w wieku 14 lat. Mają one naturalną urodę i nie potrzebują dodatkowego podkreślania. Kiedy będą dorosłe, będą same decydować o swoim wyglądzie.

Czy uczennice siódmej klasy mogą się malować?

Według mnie dziewczyny uczęszczające do siódmej klasy nie mogą i nie powinny się malować. Postaram się to udowodnić, odwołując się do trzech argumentów.

W Statucie Szkoły Podstawowej 28 widnieje zapis o tym, że uczennice nie mogą przychodzić na lekcje umalowane. Dotyczy to zarówno makijażu, jak i włosów oraz paznokci. W przypadku nieprzestrzegania tego zakazu ocena zachowania jest obniżona. Tak więc żadna dziewczyna, która nie stosuje się do tych przepisów, nie otrzyma wysokiej oceny zachowania.

Uważam, że 13-14 latki mają naturalną młodzieńczą urodę, która nie wymaga podkreślania. Makijaż postarza je, a nawet sprawia, że wyglądają wulgarnie i po prostu nieładnie. Chłopcom, na którym dziewczynom zależy wcale się makijaż nie podoba. Żaden z nich nie chciałby chodzić z dziewczyną, która wygląda na 30 lat.

Rodzice dziewczynek nie są zadowoleni, że ich córki się malują. Nie spodziewają się, że z dnia na dzień dziecko przemieni się w wymalowanego wampa. W rozmowach z nauczycielami opiekunowie dziewczyn często mówią o tym, że są bezradni i zastanawiają się, co się stało z ich córkami.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, stwierdzam z całą stanowczością, że uczennice siódmej klasy powinny przemyśleć swój stosunek do makijażu. Jeśli chcą się podobać, powinny się starać być jak najbardziej naturalne. Kiedy nastolatki staną się dorosłe, będą mogły same decydować o swoim wyglądzie.

